

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

I. Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis. II. Conservatorias Ecclesiasticas quaest. 130. III. Conservatorum Laicorum materiam, Tribunali viginti duûm virum Leod. adoptatam comprehendens

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agr., 1684**

Quæstio 43. An exemptus possit arrestum ordinarii spernere, & illius præjudicium solutionem proprio creditori citra periculum geminandæ solutionis impendere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61908](#)

pesendas de seq. possit ad instar sequestri, quod cum arresto simbolisat, & à paritate justis cum arresto procedit, Paris. cons. 100. p. 3.

Declaratum tamen, id est, nisi debitor aliquia diligenter usus sit, ne solutionem non suo creditor impenderet, alioquin enim liberationem non consequeretur, Surdus de. cl. 79. num. 6. Menoch. dicto case 137. num. 14.

Declarandum secundo, nisi debitor suo debitori denuntiaverit, se ab alio exigi seu solvatur, alioquin enim si denuntiare noluit aut contemptus, poterit ad iterandam solutionem compelli, Menoch. d. case 137. num. 18. & seqq. Ruinus cons. 147. lib. 1. arg. 1. item queritur §. exercitu ff. locati.

Declarandum tertio, ut quamvis ita solvendo liberetur, non tamen ad solvendum obligatur, quia iustu judicis non sui obtemperare non tenetur, ut paulo ante temporibus, non quicquid ff. de judiciis, non enim quicquid alicujus potest subjicitur, id juris necessitatibus subjicitur, arg. 1. non quicquid ff. de judiciis.

Declarandum quartò, nisi terius ille cuius solutio impenditur, esset creditor creditoris solvens, l. solvendo ff. de neg. gestis l. solutionem ff. de solvi. Parisius cons. 107. num. 128. & seqq. part. 3. solvens enim creditoris sui creditoris, liberatur ipso jure, etiam in invito suo creditore solviflet. Paris. d. num. 128. Signanter quando debitor est ex eadem causa, ex qua creditor suus est debitor, l. si liber, ubi DD. ff. de neg. gestis ubi Raph. Cuman. num. 2. at vero exceptionis, cum debita sunt diverse speciei, l. si opera ubi DD. ff. de doli except. Paris. d. loco.

Q U E S T I O N E XLIII.

An exemptus possit arrestum ordinarii spernere, & in illius præjudicium solutionem proprio creditori circa periculum geminande solutionis impendere.

S U M M A R I U M .

1. Arrestum ordinarii in exemptos est nullum.
  2. Arrestus inest tacita clausula, in quantum de jure lieeat.
  3. Arrestus per comparitionem resolvitur in citationem.
  4. à Pœna contumacia ad pœnam geminanda solutionis illatio fieri non potest.
  5. Pœnalia non debent extendi.
- R. Elpondetur posse. Ratio prima. Quia ordinarii jurisdictionem non habent in exemptos, & consequenter si arrestentur ab ordinatio exempti, ejusmodi arresto non obligabuntur, l. cum unus §. is qui ubi gloss. C. de non auctor. iud. posse, hec extra territorium ff. de jurisdict. omni. iud. Violatio enim arresti aut

De Conservatis Ecclesiasticis.
aut contemptus judicis esse non potest, ubi iurisdictio radices agere, & effectum operari non potest. *Lancelotus de attentis part. 3. cap. 29. num. 34. extra territorium s. de iurisdictione omni iudicium, ad instar præcepti judicis in alieno territorio, cui sicut impunito non paretur, d. i. extra iuris iudicium in præcepto personis suis iurisdictionis non subiectis, cum alios a personas efficax detur argumentum, Praes in locis loco a loco ad personam.*

Ratio secunda, Arrestum ordinari in exemplis defectu jurisdictionis est nullum, tantum de nullis. iii. de nullis. ex defectu jurisdictionis est nullum, sed in exemplis lib. 2. quæst. 5. & lib. 4. quæst. 72. arrestum autem in quo nullum est, impedit solutionem. Grat. conf. 28. num. 2. part. 1. arrestumque incongrue significatum non ligat. Molinensis ad consuet. Paris. part. 2. §. 52. num. 75. fol. 33. ac proinde illud arrestum præstat non potest impedimentum, quod de privilegiato iure non surgit effectum, cap. nor. præstat de Reg. Iur. 6. l. 16. damnum de 6. eis non fit. Proinde

Ratio tercia. Quia ordinarius procedendo per arresto adversus exemptos, qui iudiciorum sua subiecti non sunt, censetur procedere tanquam privatius, cui proinde impune non paretur, *l.factum a iudice ubi Dec. ff. de Reg. iur. cap. ea que sunt a iudice eod. in d. d. l. extra territorium d. s. eius vero.*

*Ratio quarta. Quia potestatus inhibitoris ex quarum specie sunt arresta aliqui-
us. I. detestatio ff. de verb. signif. l. virilis §. pen. ff. de leg. prefat. l. fundum C. de re ien-
tia. II. fulcitur ff. ex quibus causis in poss. eatur. I. si quis parvus ff. que in fraud.
red. semper tacite inest clausula conditionalis, in quantum de jure sit permisum,
August. Bero cons. 85. num. 23. lib. 3. Lancel. de attentatis part. 2. cap. 20. declarat. 5. fol.
54. Cum itaq; ejusmodi inhibito arrestatoria ob defectum jurisdictioonis permis-
sionario non sit habenda est pro crassa, irita & nullius effectus, Lancelot. d. deci. s.d.
p. non prafat. d. l. damnum dat. §. cens vero ff. de Reg. Iuris.*

Ratio quinta. Quia arresta que per companionetum resolvi solent in simplicem rationem, v. hb. 4. de Iurisdict. ord. in exempli quest. 72. non plus roboris habete posse quam decreta & sententia in exemplis late, que nulla sunt & nullius effectus, est hb. 2. quest. 40. de Iurisdict. ord. in exempli. & que praestare non possunt impedimentum, cum de jure non fortuantur effectum. d. cap. non praestat de R. g. Iuris, latrag. de Rar. conf. s. 1. glo. 5. n. 2. & s. 2.6. gloss. s. num. 5. Et fusa Fel. c. extensor num. 4. & ubi hanc regulam explicare de Rescripte, prout nec plus roboris potest esse in causa quam ei à potentia sua cause derivatur. c. 1. §. hoc autem, Qui fundum dare possunt. Ratio sexta. Mandatum arresti emanans ab ordinario in

Xatio sexta. Mandatum arresti emanans ab ordinario in exemptos vanum est & tatorium juribus ante citatis, cuius virtute & efficacia pena geminanda solutione immitti non potest. Bald. I. ea quidem C. si mancipium sua fuerit alienatum ut manatur, Fel. d. cap. extenorenum. 7. nam & scuti in contractibus pena promissa alter commissa censeatur, quam si contractus sit validus, glo. cap. significantibus 7. d. cap. ex tamore num. 7. d. cap. descripsit, ita & in iudicij, a contractibus enim

enim ad judicia efficax est argumentum, Praes in loco locis à legalibus adjudicata. Si cunctaque judicia ordinariorum in ex-emptis nulla sunt, ita & pœnae eorum in judiciis communatis, ut & citationes effectus & vires intelliguntur, si ea sit valida. Fel. d. cap. ex tenore num. 5. gloss. l. si accusatoribus C. de accus.

Mandatum item executum vel quod perinde est, arrestum cum hac semper mala falso exaudiendum est, nisi sit invalidum, aut exceptione legitima elsum, Roma- nus conf. 43.4. Felin. d. cap. ex tenore num. 5. in fine, ut & commissio executiva intelligitur, si intentio exequenda valida est. Hieronymus Gonzales de mensib. & alternat. glos. 7. num. 20. Crescent. decisi. 1. de re indic. Marchesanus de commission. part. 2. de com- missi. super nullit. cap. 2. num. 7. ita de instrumentorum executione & quibuscumque aliis actionibus executivis, late testarum reliqui Felinus d. cap. ex tenore num. 5. & seqq. ut & de pena judiciali quæ non committitur, si iurisdictionis defectus non obstat. Abb. & D.D. d. cap. significantibus de officio, deleg. gloss. l. si patronus §. fin. ff. si quod

Ratio septima. Paria sunt mandatum arresti autoritate ordinarii adverlus ex-emptum impetrare, & mandatum nullum, quod propter privilegium exemptionis ef-fectum suum fortiori non potest. Soci conf. 595. lib. 2. l. quatuor ff. qui satisf. cog. Peck. d. cap. non prestat in pr. ut & paria sunt, rem non esse, & effectum non producere. Peck. d. loco num. 5.

Ratio octava. Robur & efficacia eorum quæ geruntur à judice, fundatur in e-ius jurisdictione, quæ si defuit, cessat fundamentum, quo corruente, omnia corruere debent. I. eccl. in pr. ubi Cap. ff. de except. reiud. cap. principatus quæst. 1. Mol. ad conf. Parif. tit. 2. §. 52. num. 104. cum & paria sint, quod non sit judex, vel quod sit, sed non ad illud de quo agit Ioannes Menoch. d. cap. ea quæ sunt & Peck. ibidem num. 6. vers. 3. d. l. extra territorium. Neque impedunt rationes quibus alio in libro de iuris, ord. in exempl. 2. quæst. 5. & seqq. ostendi, exemptum non comprehendem coram ordinario, contrahere scemodicum, id enim cum ea salis micant intelligendum est, quam ibi satis superque adhibui.

Deinde à pœna contumacia ad pœnam geminandæ solutionis illatio exten-
noque fieri non potest. Tum quod à separatis nulla fieri possit illatio, Praes in loco
locis à separatis. Tum quod in penalibus extensio fieri non possit,
Tum denique quod cessante iurisdictione, cesseret quoque
contumacia. Abb. cap. cum in iure num. 6. in fine de
offic. del. Mantua adl. non videatur de
iurisdictione fol. 22.

QVÆ-